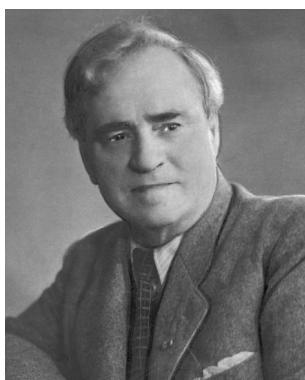

М. І. Головащенко

Микиша Михайло Венедиктович

МИКИША Михайло Венедиктович (25. 05(06. 06). 1885, м. Миргород, нині Полтав. обл. – 20. 11. 1971, Київ) – співак (лірико-драматичний тенор), педагог, музично-громадський діяч. Батько Т. Микиші. Професор (1946). Народний артист УРСР (1971). Закін. Миргород. худож.-пром. школу (1903), Київ. муз.-драм. школу (1910; кл. М. Зотової, О. Мишуги). Під час навч. мешкав у родині М. Лисенка, де познайомився з М. Коцюбинським, І. Франком, Лесею Українкою, К. Стеценком та ін. 1910–14 – соліст Театру М. Садовського, 1914–22 – Опер. театру, водночас 1919 – директор театру «Музична драма» у Києві; 1922–31 – соліст Великого театру в Москві, 1931–41 – Харків., 1942–44 – Київ. театрів опери та балету. Від 1937 викладав у Харків., від 1944 – Київ. консерваторіях. Серед партнерів – М. Литвиненко-Вольгемут, Ф. Шаляпін. Володів голосом широкого діапазону, непересіч. актор. обдаруванням. Брав активну участь у шевченків. концертах. У репертуарі – українські народні пісні, солоспіви, зокрема М. Лисенка на вірші Т. Шевченка («Гомоніла Україна», «Мені однаково», «Нащо мені чорні брови», «По діброві вітер виє», «Садок вишневий коло хати», «Чого мені тяжко», «Очі горять»), К. Стеценка («По діброві вітер виє», «Сонце заходить, гори чорніють»), Я. Степового («Три шляхи»), О. Нижанківського («Минули літа молодії») та ін. Автор праці «Практичні основи вокального мистецтва» (К., 1971). Серед учнів – З. Гайдай, А. Григор'єв, К. Малашенко, М. Рибалкін, М. Стефанович, Н. Чубенко. У Києві М. встановлено мемор. дошку, його ім'ям названо вулицю в Миргороді.

Основні партії

Петро («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Левко («Утоплена» М. Лисенка), Собінін («Життя за царя» М. Глінки), Князь («Русалка» О. Даргомижського), Самозванець («Борис Годунов» М. Мусоргського), Герман («Пікова дама» П. Чайковського), Садко (однойм. опера М. Рим-ського-Корсакова), Радамес («Аїда» Дж. Верді), Хозе («Кармен» Ж. Бізе), Фауст (однойм. опера Ш. Ґуно), Рауль («Гугеноти» Дж. Мейєрбера), Йонтек («Галька» С. Монюшка), Турідду («Сільська честь» П. Масканьї), Каніо («Паяци» Р. Леонкавалло), Ірод («Саломея» Р. Штраусса).

Рекомендована література

1. Шелюбський М. М. М. В. Микиша. К., 1947;
2. Рыльский М. Выдающийся певец // Сов. культура. 1955, 23 июня;
3. Людкевич С. Шовковий тенор // Рад. культура. 1960, 10 черв.;
4. Головащенко М. Михайло Микиша // Музика. 1970. № 3.

Бібліографічний опис:

Микиша Михайло Венедиктович / М. І. Головащенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64388>. – Останнє поновлення : 25 серп. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).